Dosarul nr. 4-360/2026
4-26015855-12-4-10022026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

09 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător – Natalia Patrașcu
Grefier – Daniela Anghel

Examinând în şedinţă publică cauza contravențională în privința lui ***Bușmachiu Feodor***, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, ***** 3,* care se învinuieşte în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

La 03 februarie 2026, ora 09:27 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, Cepeleaga Mădălina, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 208593, în privinţa lui Bușmachiu Feodor*,* potrivit căruia, Bușmachiu Feodor a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de 318[1] Cod contravenţional, cu remiterea cauzei contravenționale, în temeiul art. 395 alin. (1) Cod contravențional, spre examinare, instanței de judecată competente și anume Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Bușmachiu Feodor precum că el, la 01 februarie 2026, ora 08:40, aflîndu-se în *****, ***** 3, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 43 din 28 ianuarie 2026, adus la cunoștință la data de 30 ianuarie 2026 contra semnătură, fapt ce s-a prezentat la domiciliu.

În ședința de judecată, agentul constatator Cepeleaga Mădălina, nu s-a prezentat, deși a fost citată legal prin intermediul poștei electronice (f.d. 15),

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Bușmachiu Feodor, fiind citat legal, avizul de recepție a fost restituit cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 17).

Prin urmare, instanța, potrivit art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, care prevede că, *absența agentului constatator, citat în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale* și, *neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale*, a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator și a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, care nu s-au prezentat la examinarea cauzei contravenționale, deși au fost citați legal.

Examinând materialele cauzei contravenționale, audiind poziția participanților la proces, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanța de judecată conchide că, vinovăția lui Bușmachiu Feodor a fost pe deplin demonstrată, iar acesta urmează a fi sancționat în conformitate cu prevederile art. 318[1] Cod contravențional.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, *examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Prin urmare, conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 208593 din 03 februarie 2026, instanța a constatat că, Bușmachiu Feodor a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de 318[1] Cod contravenţional, cu remiterea cauzei contravenționale, în temeiul art. 395 alin. (1) Cod contravențional, spre examinare, instanței de judecată competente.

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Bușmachiu Feodor precum că el, la 01 februarie 2026, ora 08:40, aflîndu-se în *****, ***** 3, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 43 din 28 ianuarie 2026, adus la cunoștință la data de 30 ianuarie 2026 contra semnătură, fapt ce s-a prezentat la domiciliu.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *”Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza*

contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare."

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestuia pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem"* a procesului-verbal cu privire la contravenție, reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul procesului-verbal fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

Mai mult ca atît, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fiind respectate pe deplin drepturile procesuale ale acestuia.

În consecință, instanța constată că forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a acestuia în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016,

§ 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Cu toate că Bușmachiu Feodor a recunoscut la etapa constatării contravenției învinuirea incriminată, în susținerea vinovăției acestuia, agentul constatator a acumulat la faza dată următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- ***Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 208593 din 03 februarie 2026***, prin care Bușmachiu Feodor a fost învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional (f.d. 3);
- ***Informație 112 din 01 februarie 2026,*** potrivit căreia solicitantul Bușmachiu Ecaterina a menționat că pe adresa *****, ***** 3 – neexecutarea măsurilor de protecție (f.d. 4);
- ***Raportul ofițerului BPRO Cîrlan Maxim din 01 februarie 2026,*** potrivit căruia deplasîndu-se la fața locului, la data de 01 februarie 2026, în *****, ***** 3, la solicitarea cet. Bușmachiu Ecaterina, au stabilit din discuțiile cu ultima precum că, soțul ei, cet. Bușmachiu Feodor, a agresat-o verbal la domiciliul și nu a executat măsurile de protecție (f.d. 5);
- ***Procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Bușmachiu Feodor, din 01 februarie 2026 și 03 februarie 2026,*** care a declarat că recunoaște precum că la data de 01 februarie 2026, a încălcat ordinul de restricție de urgență și a venit la domiciliul său (f.d. 6, 12);

- ***Ordin de restricție de urgență nr. 43 din 28 ianuarie 2026,*** emis în privința cet. Bușmachiu Feodor pe un termen de 10 zile, care a fost recepționat de făptuitor contra semnătură (f.d. 7);
- ***Chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie*** (f.d. 8-9);
- ***Proces-verbal privind înmînarea actului de procedură din 30 ianuarie 2026,*** prin care lui Bușmachiu Feodor i-a fost înmînat contra semnătură ordinul de restricție de urgență nr. 43 din 28 ianuarie 2026, emis în privința cet. Bușmachiu Feodor (f.d. 10);
- ***Proces-verbal de audiere a martorului Bușmachiu Ecaterina din 03 februarie 2026,*** din conținutul declarațiilor căreia rezultă că, la data de 01 februarie 2026, Bușmachiu Feodor a încălcat ordinul de restricție de urgență cînd a venit la domiciliul său și o amenința și o numea cu cuvinte necenzurate (f.d. 11);
- ***Raportul agentului constatator din 03 februarie 2026,*** prin care se informează superiorul despre întocmirea în privința lui Bușmachiu Feodor a procesului-verbal cu privire la contravenție în baza art. 318[1] (f.d. 20).

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator, iar potrivit celor constatate în ședința de judecată și din materialele prezentate, fapta contravenţională, circumstanţele cauzei, încadrarea juridică a faptelor, normele materiale contravenţionale şi indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei – nu au un caracter contradictoriu.

Astfel, instanța de judecată constată cu certitudine veridicitatea și probarea învinuirii formulate față de Bușmachiu Feodor, în baza probelor administrate la faza constatării faptei contravenționale și cercetate în cadrul ședinței judiciare, iar fapta contravenţională *incriminată* contravenientului, de agentul constatator, fiind corect calificată în baza art. 318[1] Cod contravențional.

Mai mult ca atît, la etapa constatării faptei, Bușmachiu Feodor a recunoscut vina *incriminată,* fapt confirmat prin semnătura acestuia la rubrica respectivă în procesul-verbal cu privire la contravenție (pct.18), iar careva obiecții din partea acestuia nefiind indicate (pct.12).

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar astfel, Curtea a stabilit anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

Instanța constată că sancțiunea art. 318[1] Cod contravențional, prevede răspundere pentru *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă,* acțiuni care se sancționează cu *muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.*

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

Concomitent, instanța constată că în calitate de circumstanță atenuantă se atestă potrivit art. 42 alin. (2) Cod contravențional, *recunoaşterea vinovăției.*

Instanța nu a constatat careva circumstanțe agravante potrivit art. 43 Cod contravențional.

Astfel, analizând concursul de împrejurări, având în vedere lipsa circumstanțelor ce ar agrava răspunderea, fiind prezentă circumstanța atenuantă de recunoaștere a vinovăției, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, *corectarea şi reeducarea* lui Bușmachiu Feodor este posibil cu aplicarea unei pedepse minime sub formă de ***muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore***, considerând astfel că această pedeapsă va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea persoanei, precum şi prevenirea săvârşirii de noi contravenții atât din partea lui Bușmachiu Feodor, cât şi a altor persoane.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 393 – 395, art. 460, art. 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat ***Bușmachiu Feodor***, *a.n. *****, IDNP ******, de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravenţional, stabilindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de ***45 (patruzeci și cinci) ore.***

Se explică lui ***Bușmachiu Feodor*** că, potrivit art. 37 alin. (6) Cod contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Executarea sancţiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială ***Bușmachiu Feodor*** îşi are domiciliul.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător Natalia Patrașcu